

Babam Sıcak Buğday Kokan Topraklardı

– Ümit Seyhan · 27 Mart 2012

Alev aldı göz pınarlarım.

Gözümü açtığım her sabah ateş sarısı,
Alt katta ki çiçekçi kuruyor tezgahını,
Gelmiyor burnuma çiçeklerin kokusu.

Sabahları hep gölgeli sokaklar.
Birbirine sokulmuş eski binalar,
Sevmiyorlar sanırım ne ışık nede rüzgarı.

Kocaman dikine pencereler.
Sevdirmeye çalışıyorlar kendilerini,
Sandunyaları renkli, en çokta kırmızı .

Bir öfke kabarıyor içimde,
Akşamdan kalma.
Bir şeyleri özlüyorum tarifsiz,
Sanki kokusu biraz babama benziyor,
Birazda babamın toprağına..

Büyüme;
Utanmak aslında,
Durduk yere ağlamaktan.
Yukkunmak;
Takılınca bir şeyler boğazına..

Şehirler benzetiyor zamanla,
İnanın kendine insanı.
Babam sıcak, buğday kokan topraklardı.
Ondan üşüyorum sanırım.
böyle hep soğuk sabahları.
ü.seyhan